

हर्यतः प्रागाथः। अग्निः, हवींषि वा। गायत्री।

हविष्कृणुध्वमा गमदध्वर्युर्वनते पुनः। विद्वाँ अस्य प्रशासनम्॥ ८.०७२.०१

अग्निरागमत्। विद्वान्- ज्ञानी। अस्य- एतस्याग्नेः। प्रशासनम्। पुनः। अध्वर्युः- ध्वरविरोधकर्मकामः। वनते- सम्भजते॥१॥

नि तिग्ममभ्यंशुं सीदद्धोता मनावधि। जुषाणो अस्य सख्यम्॥ ८.०७२.०२

अस्य- एतस्य रसस्य। सख्यम्- मैत्रीम्। जुषाणः- सेवमानः। मनौ- मनने। अधि। होता- देवाह्वाता अग्निः सत्क्रतुः। तिग्मम्- तीक्ष्णम्। अंशुम्- रसम्। नि षीदत्- उपवेशयति॥२॥

अन्तरिच्छन्ति तं जनै रुद्रं परो मनीषया। गृभ्णन्ति जिह्वया ससम्॥ ८.०७२.०३

जने- जनहिताय। तम्- अमुम्। रुद्रम्- द्रवणशीलमग्निम्। परः- यः श्रेष्ठस्तम्। मनीषया- धिया। अन्तः। इच्छन्ति- उपासितुमिच्छन्ति। ससम्- निहितम्। जिह्वया- वाचा। गृभ्णन्ति- गृह्णन्ति॥३॥

जाम्यतीतपे धनुर्वयोधा अरुहद्वनम्। दृषदं जिह्वयावधीत्॥ ८.०७२.०४

वयोधाः- हव्यधारकः। जामि- प्रवृद्धम्। धनुः- अन्तरिक्षम्। अतीतपे- अतितपति। वनम्- अरण्यम्। आरुहत्। दृषदम्- कठिनमपि पाषाणं जडप्रतीकम्। जिह्वया- ज्वालया। अवधीत्- जघान॥४॥

चरन्वत्सो रुशन्निह निदातारं न विन्दते। वेति स्तोतव अम्ब्यम्॥ ८.०७२.०५

वत्सः- वत्सभूतोग्निः। चरन्। रुशन्- ज्वलन्। इह- अत्र। निदातारम्- निरोधकम्। न। विन्दते- लभते। स्तोतवे- स्तोतुम्। अम्ब्यम्- स्तोतारम्। वेति- कामयते॥५॥

उतो न्वस्य यन्महदश्वावद्योजनं बृहद्। दामा रथस्य ददृशे॥ ८.०७२.०६

उत- अपि च । नु- क्षिप्रम् । अस्य- एतस्याग्नेः । महत् । बृहत् । अश्वावत्- अश्वयुक्तम् । योजनम् ।
रथस्य । दामा- रश्मिः । ददृशे ॥६॥

दुहन्ति सप्तैकामुप द्वा पञ्च सृजतः । तीर्थे सिन्धोरधि स्वरे ॥ ८.०७२.०७

सिन्धोः तीर्थे- उदके मूलशक्तिधारायाम् । स्वरे- मन्त्रे । एकां भावनाम् । सप्त- सप्तर्षयः । दुहन्ति ।
द्वा- सोमसूर्यौ । पञ्च प्राणान् सृजतः । ॥७॥

आ दशभिर्विवस्वत इन्द्रः कोशमचुच्यवीत् । खेदया त्रिवृता दिवः ॥ ८.०७२.०८

इन्द्रः । विवस्वतः- परिचरतः । दशभिः- दशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मभिर्याचितः । दिवः- नभसः ।
त्रिवृता- त्रिप्रकारवर्तनवता । खेदया- रश्मिना । कोशम्- मेघम् । अचुच्यवीत्- व्यदारयत् ॥८॥

परि त्रिधातुरध्वरं जूर्णिरिति नवीयसी । मध्वा होतारो अञ्जते ॥ ८.०७२.०९

त्रिधातुः- लोकत्रयस्थः । जूर्णिः- त्वरमाणः । अग्निः । नवीयसी- नव्यया ज्वालया । अध्वरम्-
यज्ञम् । परि एति- परिसरति । मध्वा- सोमादिना । होतारः- अग्न्याह्वतारः । अञ्जते ॥९॥

सिञ्चन्ति नमसावतमुच्चाचक्रं परिज्मानम् । नीचीनबारमक्षितम् ॥ ८.०७२.१०

अवतम्- अनानतम् । उच्चाचक्रम्- उपरि स्थितचक्रम् । नीचीनबारम्- नीचीनद्वारम् । अक्षितम्-
अक्षीणम् । परिज्मानम्- परितो गच्छन्तम् । नमसा- हव्येन । सिञ्चन्ति ॥१०॥

अभ्यारमिदद्रयो निषिक्तं पुष्करे मधु । अवतस्य विसर्जने ॥ ८.०७२.११

अभ्यारम्- अभिगम्य । इत्- एव । अद्रयः- ग्रावाणः । पुष्करे- अद्भ्यो मूलशक्तिधाराभ्यः ।
विभक्तिव्यत्ययः । निषिक्तम्- प्रादुर्भूतम् । अवतस्य- अग्नेः । मधु- सोमं रसम् । विसर्जने -
विसर्जयितुं प्रकटयितुं निष्पादयितुं प्रवर्तन्ते । सिञ्चन्ति ॥११॥

गाव उपावतावतं मही यज्ञस्य रप्सुदा । उभा कर्णौ हिरण्यया ॥ ८.०७२.१२

गावः- हे धेनवश्चिद्रश्मयः । अवतम्- अग्निम् । उपावत- उपागच्छत । यस्य । मही- महती ।
रप्सुदा- वाचं सुष्ठु ददातीति रप्सुदा । रप् व्यक्तवाक् । उभा- उभौ । कर्णा- कर्णौ । हिरण्यया-
हिरण्मयौ ॥१२॥

आ सुते सिञ्चत श्रियं रोदस्योरभिश्चियम् । रसा दधीत वृषभम् ॥ ८.०७२.१३
सुते- रसे निष्पन्ने । श्रियम् । आ सिञ्चत । रोदस्योः- द्यावापृथिव्योः । अभिश्चियम् । आ सिञ्चत ।
रसे । वृषभम्- वर्षकमग्निम् । दधीत- धारयत ॥१३॥

ते जानत स्वमोक्षं सं वत्सासो न मातृभिः । मिथो नसन्त जामिभिः ॥ ८.०७२.१४
ते- गावश्चिद्रश्मयः । स्वमोक्षम्- स्वशरणम् । जानत- अजानन् । वत्सासः- वत्साः । मातृभिः ।
न- इव । मिथः- प्रत्येकं । जामिभिः- बन्धुभिः सह । अग्निम् । सं नसन्त- सङ्गच्छन्ति ॥१४॥

उप स्रक्केषु बप्सतः कृण्वते धरुणं दिवि । इन्द्रे अग्रा नमः स्वः ॥ ८.०७२.१५
स्रक्केषु- मुखावयवोपलक्षितज्वालाभिः । बप्सतः- भक्षयतः । स्वः- सर्वम् । नमः- अन्नम् । इन्द्रे ।
अग्नौ- अग्नौ । दिवि- नभसि । धरुणम्- धारकम् । उप कृण्वते- कुर्वन्ति ॥१५॥

अधुक्षत्पिप्युषीमिषमूर्जं सप्तपदीमरिः । सूर्यस्य सप्त रश्मिभिः ॥ ८.०७२.१६
अरिः- अरणशीलो वायुः । पिप्युषीम्- आप्याययतीम् । इषम्- सदेषणाम् । सप्तपदीम्-
सप्तलोकसम्बद्धम् । ऊर्जं- प्राणं वलं वा । सूर्यस्य- सवितुः । सप्त रश्मिभिः- किरणैः ।
चित्किरणैरित्याध्यात्मिके । अधुक्षत्- दुग्धवान् ॥१६॥

सोमस्य मित्रावरुणोदिता सूर आ ददे । तदातुरस्य भेषजम् ॥ ८.०७२.१७
सूरे उदिते- सूर्योदये । मित्रावरुणा । सोमस्य- सोमम् । आतुरस्य- व्याधितस्य । भेषजम्-
औषधरूपेण । आ ददे- गृहीतवन्तौ ॥१७॥

उतो न्वस्य यत्पदं हर्यतस्य निधान्यम् । परि द्यां जिह्यातनत् ॥ ८.०७२.१८

उत- अपि च । अस्य- एतस्य । हर्यतस्य- कामयमानस्य । यत्पदम् । निधान्यम्- निधानार्हम् ।
तत्र स्थित्वाग्निः । द्याम्- नभः । जिह्वया- ज्वालाया । परि अतनत्- व्याप्नोत् ॥१८॥

७३

गोपवन आत्रेयः सप्तवध्रिर्वा । अश्विनौ । गायत्री ।

उदीराथामृतायते युञ्जाथामश्विना रथम् । अन्ति षड्रूतु वामवः ॥ ८.०७३.०१
ऋतायते- सत्यकामाय । उदीराथाम्- उद्गच्छतम् । अश्विना- हे प्राणेशनशक्तिभूतौ । रथम् ।
युञ्जाथाम्- योजयतम् । वाम्- युवयोः । अवः- रक्षणम् । अन्ति- अस्मदन्तिके । सत्- वर्तमानम् ।
भूतु- भवतु ॥१॥

निमिषश्चिज्जवीयसा रथेना यातमश्विना । अन्ति षड्रूतु वामवः ॥ ८.०७३.०२
निमिषश्चित्- निमेषादपि । जवीयसा- क्षिप्रेण । रथेन । अश्विना- हे प्राणेशनशक्तिभूतौ देवौ । आ
यातम्- आगच्छतम् ॥२॥

उप स्तृणीतमत्रये हिमेन घर्ममश्विना । अन्ति षड्रूतु वामवः ॥ ८.०७३.०३
अत्रये- अग्न्युपासकाय । अश्विना । हिमेन । घर्मम् । उप स्तृणीतम्- उपस्तीर्णवन्तौ ॥३॥

कुह स्थः कुह जग्मथुः कुह श्येनेव पेतथुः । अन्ति षड्रूतु वामवः ॥ ८.०७३.०४
कुह- क्व । स्थः- भवथुः । कुह । जग्मथुः- अगच्छतम् । कुह । श्येनेव- श्येनाविव । पेतथुः-
अपततम् । ॥४॥

यद्य कर्हि कर्हि चिच्छुश्रूयातमिमं हवम् । अन्ति षड्रूतु वामवः ॥ ८.०७३.०५
अद्य- इदानीम् । कर्हि- कर्हिचिदपि स्थाने । कर्हि चित्- कर्हिचिदपि काले । इमम्- इदम् । हवम्-
आह्वानम् । श्रूयताम्- शृणुयातम् ॥५॥

अ॒श्विना॑ या॒म॒हूत॑मा॒ नेदि॑ष्ठं या॒म्याप्य॑म् । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.०६

यामहूतमा- अतिशयेन काले आह्वातव्यौ । अश्विना । नेदिष्ठम्- अन्तिकतमम् । आप्यम्- युवयोर्बान्धव्यम् । यामि- अभिगच्छामि । ॥६॥

अव॑न्त॒मत्र॑ये गृहं कृ॒णुतं॑ यु॒वम॑श्विना । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.०७

अत्रये- अग्न्युपासकाय । युवम्- युवाम् । अश्विना । अवन्तम्- रक्षकम् । गृहम्- सदनम् । कृणुतम्- कुरुतम् । ॥७॥

वरे॑थे अ॒ग्निमा॒तपो॑ वद॑ते व॒ल्गव॑त्रये । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.०८

वल्गु- मधुरम् । वदते- स्तुवते । अत्रये- अग्न्युपासकाय । आतपः- आतपात् । अग्निम् । वरेथे- आवारयतम् ॥८॥

प्र स॒प्तव॑धिरा॒शसा॒ धारा॑म॒ग्नेर॑शायत । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.०९

सप्तवधिः- सप्तलोकवर्धकः । आशसा- तवाशिषा । अग्नेः धाराम् । प्र- प्रकर्षेण । अशायत- शमनमकरोत् ॥९॥

इ॒हा ग॑तं वृष॑ण्वसू शृ॒णुतं॑ मे इ॒मं ह॑वम् । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.१०

इह- अत्र । आ गतम्- आगच्छतम् । वृषण्वसू- वर्षकसम्पद्युक्तौ । मे- मम । इमम्- एतत् । हवम्- आह्वानम् । शृणुतम् । ॥१०॥

कि॒मिदं॑ वाँ पु॒राण॑व॒ज्जर॑तोरिव शस्यते । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.११

किमिदम्- किमेतत् । वाम्- युवयोरगमानाय । पुराणवत् जरतोरिव- वृद्धाह्वानायेव । शस्यते- पुनः पुनः कीर्त्यते । ॥११॥

स॒मा॒नं वाँ स॒जा॒त्यं स॒मा॒नो ब॑न्धुरश्विना । अ॒न्ति ष॒द्भूतु॑ वा॒मवः॑ ॥ ८.०७३.१२

अश्विना । वाम्- युवयोः । सजात्यं समानम्- जातिः समाना । युवयोर्बन्धुरपि समान एव । ॥१२॥

यो वां रजांस्यश्विना रथो वियाति रोदसी। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१३

अश्विना । वाम्- युवयोः । रथः । रजांसि- लोकान् । रोदसी- द्यावापृथिव्यौ । वियाति- विशेषेण गच्छति । ॥१३॥

आ नो गव्यैभिरश्वैः सहस्रैरुप गच्छतम्। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१४

नः- अस्मान् । गव्येभिः- चिद्रश्मिभिः । अश्वैः- प्राणाश्वैः । सहस्रैः- अनन्तैः । आ उप गच्छतम्- आगच्छतम् । ॥१४॥

मा नो गव्यैभिरश्वैः सहस्रैर्भिरति ख्यतम्। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१५

गव्येभिः- चिद्रश्मिभिः । अश्वैः- प्राणतुरगैः । सहस्रैः- अनन्तैः । नः- अस्माकं धियम् । अति- अतिक्रम्य । मा । ख्यतम्- प्रदर्शयतम् । ॥१५॥

अरुणप्सुरुषा अभूदकज्योतिर्ऋतावरी। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१६

अरुणप्सुः- रोचमाना । उषाः । अभूत्- अभवत् । ऋतावरीः- ऋतम्भरा । ज्योतिः- प्रकाशम् । अकः- अकरोत् । ॥१६॥

अश्विना सु विचाकशदृक्षं परशुमाँ इव। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१७

अश्विना । विचाकशत्- दीप्तः सूर्यः । परशुमान् । वृक्षमिव । तमः शातयन्ति । ॥१७॥

पुरं न धृष्णवा रुज कृष्ण्या बाधितो विशा। अन्ति षड्भूतु वामवः ॥ ८.०७३.१८

पुरम्- बन्धनम् । न- सम्प्रति । धृष्णो- शत्रुधर्षक । कृष्ण्या- अन्धकारप्रायेण । विशा- जनेन । बाधितः- पीडितः । रुज- भग्नं कुरु । ॥१८॥